

Оссолінські колекції.

CD – диск виконано в рамках угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 73.
Archiwum Ostapa Ortwina

56. Archiwum Ostapa Ortwina. Materiały redakcyjne. Julian Witkower: Poezje (4).

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

2010

Вітковер Юліан

(Witkower Julian)

Львівська бібліотека АН УРСР
ВІСНИК РАЙОНІСІВ
№ 56/1

5.

Поезіі

15. у.

15. м

4 арк.

м. пол.

Славиштовисей з власноручниши
підписом автора

Witkowski J. - 1

D r o g a

Jakiś Bóg nas oboje na turnieju stawiał -
Na piasku błazen dwór wielki już bawił,
Pachołki krzyczeli że późna godzina,
Że się turniej zacznie, że się już zaczyna - -

I poszliśmy dalej z przyłbicą na twarzy,
Ni dwór nas nie widział, ni błazen się skarżył
Że łzy Twoje wielkie to nie krople wina -
Ani nikt z nich nie wiedział czy późna godzina,
Czy się turniej skończył - czy się j u ż zaczyna -

Józef Witkowski

Jabłka

2

Wielkie, czerwone jabłuszka,
Kraślane, słodkie, rumiane,
Schylona z gałęzi nóżka
I oczy słońca rozśmiane.

Karminem w dzień malowane
Słońca czerwone na stawie,
Kraślane, słodkie, rumiane,
Nad ranem leżące w trawie.

St.

S e n n a   b a l l a d a

3

Gdy noc jak krak załopocze pocichu
I w cieniach czarnym zastygnie woalem,
Wtedy Twe usta ponad sennym szalem
Ostatnią kroplę wypiją w kielichu.

I sen się przejdzie po ciemnej ulicy
Za rękę Cię weźmie i zajrze Ci w oczy,
A postać Twą cichą wykwiśnie otoczy
Srebrzystym tonem snów taneczniczy.

A kiedy przy blaskach mdlejącej już świecy
Twarz Twa z za kotar wysunie się blada
Wtedy czerwona w mem sercu rozgorze ballada -
- I sen się wcałuje w Twe białe plecy...

Józef Witkowski

S t y l

Teraz ampla zgasła, zaszklily się ściany,
 Liljowym poblaskiem śnieżnej tuberozy
 Księżyc swą twarzą jako bonz miedziany
 Jedwabny tknął kielich kwitnącej mimozy.

Kwiaty herbaciane jak gołębice białe
 W puch czarnosrebrnych makatów się słały.
 Słodkie były kwiate jak słowicze sząły,
 Co łóż miłosnych śnieżne tuberozy
 I srebrzane dźwięki po jedwabiach tkały.

Mała japonka rączką z porcelany
 Do ust karminowych kwiat przytuliła,
 - Dotknął jej księżyc jak krzew herbaciany -
 I rączką śnieżną z jasnej porcelany
 Szpilkę księżycową w swoje serce wbiła.

Juljan Wiśniewski

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.